

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 februarie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Constantin Gurschi,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ion Arhiliuc, Iurie Diaconu, Ion Guzun,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de avocatul Beriozchin Ana în numele inculpatului Zinovie Radu și de inculpat împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 10 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Zinovie Radu Grigore, născut la 08 mai 1968, originar din s.Codreanca, r-nul Strășeni, domiciliat în mun.Chișinău, str.Gh.Madan 48/2, ap.14.

Termenul examinării cauzei:

1. 02.08.2011 - 10.12.2012 - prima instanță,

2. 18.01.2013 - 10.04.2013 - instanța de apel,

3. 29.10.2013 - 25.02.2014 - instanța de recurs.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Avocatul Beriozchin Ana în numele inculpatului Zinovie Radu a susținut recursurile, solicitând admiterea lor în sensurile declarate.

Procurorul Suvac Nicolae s-a pronunțat pentru respingerea recursurilor declarate ca fiind neîntemeiate.

Colegiul penal lărgit asupra recursurilor,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 10 decembrie 2012, Zinovie Radu a fost condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea în beneficiul lui Calinici Tatiana de la Compania de Asigurări „Moldcargo” a prejudiciului material în sumă de 5959, 29 lei și de la Zinovie Radu a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 5000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Zinovie Radu, la 09 aprilie 2011, aproximativ pe la ora 23.30, conducând automobilul de model „Toyota Carolla”, cu n/î K AO 664, și deplasându-se pe str.A.Șciusev din direcția str.V.Lupu spre bd.Ștefan cel Mare, mun.Chișinău, ajungând la intersecția str.A.Șciusev - bd.Ștefan cel Mare, mun.Chișinău, unde semaforul ardea la culoarea galbenă intermitent, neglijând regulile de trecere a intersecțiilor, nerespectând cerințele indicatorului rutier 2.1 și pct.59 subpct.1), 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care indică că: „cedează trecerea” și „la intersecția în care semafoarele nu funcționează sau în care funcționează semnalul

galben intermitent se consideră intersecție cu circulație nedirijată, iar la intersecția drumurilor de semnificație neechivalentă, conducătorul vehiculului care se deplasează pe drumul fără prioritate trebuie să cedeze trecerea vehiculelor ce se apropie de intersecție pe drumul cu prioritate”, și, ca urmare, s-a tamponat cu automobilul de model „Mercedes”, cu n/î C LW 717, condus de cet.Deațenco Igor, care se deplasa regulamentar pe bd.Ștefan cel Mare, apoi cu automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î CL AM 733, condus de cet.Botoi Andrei, care se deplasa pe bd.Ștefan cel Mare din direcția str.T.Ciorbă, mun.Chișinău, în urma tamponării a fost aruncat și s-a tamponat cu automobilul de model „Renault”, cu n/î C ED 500, condus de cet.Cazacu Eduard, care staționa la intersecția str.M.Viteazul - bd.Ștefan cel Mare, mun.Chișinău.

În rezultatul accidentului rutier, pasagerei Calinic Tatiana, care se afla în automobilul de model „Toyota Carolla”, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1345/D din 17 iunie 2011, i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzia cerebrală gravă cu focare multiple de contuzie hemoragică; hemorogie subarahnoidiană; excoriații în regiunea temporală pe dreapta; hematom în regiunea zigomatică pe dreapta.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul A.Beriozchin în numele inculpatului, care a solicitat casarea a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui R.Zinovie să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, invocând asprimea pedepsei, deoarece instanța nu a ținut seama de faptul că infracțiunea comisă este una din imprudență și face parte din categoria celor mai puțin grave, că inculpatul și-a recunoscut parțial vina, anterior nu a fost tras la răspundere penală, are la întreținere trei copii minori, iar activitatea de taximetrist este legată implicit de mijlocul de transport, aceasta fiind unica sursă de existență a familiei lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului A.Beriozchin în numele inculpatului.

4.1. Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, dînd probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului R.Zinovie în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, care se confirmă prin probele administrate și cercetate în ședințele de judecată, și anume prin declarațiile inculpatului R.Zinovie, a părții vătămate T.Calinici, a martorilor E.Cazacu, Ig.Deațenco, A.Botoi, a părții civilmente responsabile SA „Moldcargo”, cît și actele cauzei - schema accidentului rutier din 09.04.2011; procesele-verbale de cercetare a locului accidentului rutier, de examinare și verificare a stării tehnice a unităților de transport din 09.04.2011; certificatul de accident rutier din 09.04.2011; rapoartele de expertiză autotehnică-traseologică nr.1156 din 29 mai 2012 și medico-legală nr.1345/D din 17.06.2011 a cet.T.Calinici.

Astfel, instanța de apel a conchis că probele sus-menționate cert dovedesc vinovăția inculpatului R.Zinovie în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel, a respins ca nefondate argumentele invocate în apel referitor la asprimea pedepsei, constatînd că prima instanță și-a motivat concluziile privind stabilirea pedepsei închisorii, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, cu

privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, luând în considerație circumstanțele atenuante – recunoașterea vinei, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale, aflarea la întreținere a trei copii minori, dar și gravitatea încălcării regulilor de circulație de către acesta, astfel concluzionând că pedeapsa stabilită de prima instanță corespunde principiului individualizării pedepsei penale prevăzute de art.7, 61, 75 Cod penal, deoarece inculpatul nu a conștientizat pe deplin faptul încălcării regulilor de circulație, consecințele survenite și nu a întreprins măsuri de a repara dauna cauzată prin infracțiune.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare avocatul A.Beriozchin în numele inculpatului și inculpatul R.Zinovie care, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în partea stabilirii pedepsei principale și complementare, argumentând că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece instanța de apel neîntemeiat a conchis că inculpatul nu a luat măsuri de reparare a daunei, pe când acesta a achitat părții vătămate, pînă la examinarea cauzei în apel, prejudiciul cauzat în sumă de 10000 lei, T.Calinici eliberînd în confirmarea faptului dat recipisă, astfel că inculpatului poate să-i fie numită o pedeapsă sub formă de amendă, fără aplicarea pedepsei complementare, în rest, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit textului recursurilor, recurenții invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legii.

Colegiul penal constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorii recursurilor nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate și și-a motivat soluția în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de avocat, astfel că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Din textul ambelor recursuri rezultă că, principalul argument pe care îl invocă recurenții este faptul că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, la care instanțele nu a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune din imprudență, ce face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, a recunoscut vina parțial, anterior nu a fost tras la răspundere penală, are la întreținere trei copii minori, a recuperat prejudiciul material părții vătămate, iar unica sursă de existență este activitatea de taximetrist, astfel că prin aplicarea pedepsei complementare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, acesta nu-și va putea întreține familia.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a

condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei inculpatului R.Zinovie, atât prima instanță, cât și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, care au fost enumerate de recurenți în recurs, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, corect a conchis că acesta urmează să execute pedeapsa închisorii stabilite în limita minimă prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal, cu suspendarea executării ei pe termen de probă, considerînd că o astfel de pedeapsă va fi proporțională celor comise de inculpat.

La fel, Colegiul remarcă că motivul indicat în recurs, precum că privarea inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani înrăutățește situația familială a acestuia, automobilul fiind unica lui sursă de existență, nu poate fi reținut, deoarece pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, reieșind din faptul că inculpatul a comis încălcarea regulilor circulației rutiere, în urma căreia au fost tamponate trei mijloace de transport, avînd drept urmare cauzarea de vătămări medii a integrității corporale a pasagerului T.Calinici, prin ce a pus în pericol nu doar viața sa, dar și a altor participanți la trafic, Colegiul penal conchide că pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport aplicată inculpatului de către prima instanță și menținută de instanța de apel, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social al acesteia.

Cît privește, argumentul avocatului că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul pînă la examinarea cauzei în apel a achitat prejudiciul cauzat părții vătămate, fapt confirmat prin recipisa eliberată de T.Calinici, instanța de recurs reține că în actele cauzei lipsește o astfel de recipisă, prin care s-ar fi confirmat circumstanța dată, la fel, avocatul nu a putut-o prezenta nici în cadrul ședinței instanței de recurs, din care motiv acest argument este unul neconfirmat prin careva dovezi incontestabile.

Concomitent, instanța de recurs constată că motivele aduse în prezentul recurs sînt identice cu motivele invocate în apelul declarat de avocatul A.Beriozchin în

numele inculpatului, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat argumentat, a relevat temeiurile care au dus la respingerea acestuia.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care se face referință și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, pedeapsa s-a aplicat de către instanțele de fond în limitele legii.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de avocatul A.Beriozchin în numele inculpatului și inculpat, urmînd a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrilor atacate.

7. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul Ana Beriozchin în numele inculpatului Zinovie Radu și de inculpat, împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 10 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, cu menținerea hotărîrilor atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședința publică la 25 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu

Ion Guzun